

JUBILEUSZ MIESIĘCZNIKA „PRZEMYSŁ DRZEWNY”

W czerwcu 1980 r. „Przemysł Drzewny” obchodził jubileusz 30-lecia swojej działalności. Na poszerzonej Radzie Programowej czasopisma omówiono działalność przebytych już 30 lat i wytyczono drogę na przyszłość. Artykuł okolicznościowy podsumowujący dotychczasową działalność pióra prof. Władysława Fabiszewskiego zamieszczono w numerze 9 z września 1980 r.

„(...) „Przemysł Drzewny” w rodzinie czasopism NOT-Sigma kierował się przyjętymi ogólnie zasadami dla tego rodzaju edycji. Ważniejsze z tych zasad to: funkcja instruktorska i współorganizatorska produkcji, rola inspiratora postępu techniczno-organizacyjnego, popularyzatora nowych technik i technologii. Czasopismo powinno również stanowić platformę dyskusji, umożliwiając ujawnianie niedociągnięć przedsiębiorstw i organów zarządzających. W zakresie tych zasadniczych funkcji czasopismo powinno informować czytelników o kierunku rozwoju branż i zadaniach pracowników inżynieryjno-technicznych oraz jako organ Stowarzyszenia ilustrować działanie tej organizacji społecznej (...) Dla czasopisma „Przemysł Drzewny” takie ujęcie charakterystyki wydaje się dlatego celowe, gdyż przemysł drzewny powstał właściwie od podstaw dopiero w Polsce Ludowej, a czasopismo z zakresu przerobu drewna i produkcji wyrobów drzewnych jest pierwszym periodykiem powojennym nie mającym przykładów sprzed wojny. Stąd rolę czasopisma „Przemysł Drzewny” można nazwać pionierską (...)

Przemysł drzewny jako ukształtowany dział gospodarki przed wojną nie istniał. Po wojnie (...) już w początkach lat 50 państwowy przemysł drzewny znalazł swoje zarysy branżowe w postaci centralnych zarządów przemysłu leśnego, wyrobów drzewnych oraz przemysłu meblarskiego. Trzeba również powiedzieć, że lata 50 to nie tylko kształtowanie się branż przemysłu drzewnego, zwiększanie i rozszerzanie asortymentów produkcji, ale również rozpoczęcie nowej produkcji płyt pilśniowych i wiórowych. W tym już czasie rozwijany przemysł drzewny odczuwał brak swojego organu prasowego.

Toteż po usilnych staraniach grupy zaangażowanych fachowców drzewiarzy rozpoczęto (maj, czerwiec 1950 r.) wydawanie czasopisma technicznego pt. „Przemysł Drzewny”. Zgodnie z założeniami czasopismo miało mieć charakter międzyresortowy, reprezentując wszystkie branże drzewne, a więc tartacznictwo, sklejki i płyty, meblarstwo, stolarkę budowlaną i produkcję różną. Przyjęcie tak szerokiego zakresu tematycznego czasopisma wynikało nie tylko z kształtującego się przemysłu drzewnego, ale również z uwagi na kompletny brak publikacji o przemyśle drzewnym. Powołane Kolegium Redakcyjne pod przewodnictwem mgr inż. Stanisława Schabińskiego przystępując do redagowania czasopisma w pierwszym okresie uwzględniało fakt braku kadry technicznej. Zamieszczano więc przede wszystkim artykuły instruktażowe, głównie z zakresu przemysłu tartaczno, sklejek i oklein, oraz pierwsze artykuły dotyczące wykorzystania surowca drzewnego i racjonalizacji w przedsiębiorstwach. Instruktaż rozszerzano przez wprowadzenie działu „skrzynki porad” (...)

W dalszych latach ukazały się również artykuły dotyczące płyt wiórowych w związku z wprowadzeniem tego nowego tworzywa drzewnego do produkcji mebli. Po naradzie czytelniczej w 1954 r. rozszerzono tematykę czasopisma o zagadnienia mechanizacji i organizacji pracy oraz normalizacji produkcji (...)

W końcowym okresie lat 50 zmniejsza się liczba artykułów instruktażowych na korzyść problemowych, wynikających z faktu rozwijającego się przemysłu drzewnego oraz większego dopływu kadr, bowiem po uruchomieniu Wydziału Technologii Drewna SGGW w roku 1950 wykształcone kadry zasilają przemysł. W tym samym zakresie notuje się dopływ kadr ze średnim wykształceniem oraz kształcących się na kursach robotników wykwalifikowanych (...)

Ważnym problemem omawianym na łamach czasopisma była sprawa integracji leśnictwa i drzewnictwa w aspekcie lepszego wykorzystania surowca drzewnego. Problem ten wynikał ze zwiększającego się zapotrzebowania na drewno przez przemysł i ograniczonych możliwości lasów państwowych. Tematyka publikowanych artykułów wskazywała na możliwości poprawienia kooperacji las — przemysł oraz bardziej racjonalnego wykorzystania drewna i materiałów drzewnych. Zagadnienia te dodatkowo ilustrowano wiadomościami o tendencjach światowych w tym zakresie. Omawiane na łamach czasopisma zagadnienia gospodarki surowcowo-materiałowej odegrały rolę inspirującą przy zorganizowaniu przez Stowarzyszenie kilku krajowych konferencji naukowo-technicznych na ten temat (...)

Na łamach czasopisma w latach 60 sygnalizowano o zagadnieniach ergonomii, elektronicznej technice obliczeniowej oraz o rozwijającej się wymianie towarowej z zagranicą materiałami drzewnymi i wyrobami z drewna, jak również o zagadnieniach ekonomiki w przemyśle drzewnym.

W poszczególnych numerach czasopisma były takie działy jak: ze świata, z prasy krajowej o przemyśle drzewnym, z przeglądu rynków zagranicznych, o no-

wych książkach, uzupełniając syntetyczne wiadomości wkładkami z Instytutu Wzornictwa Przemysłowego (meble) oraz odrębną o obrabiarkach do drewna.

Rozszerzony zakres tematyczny oraz wprowadzenia streszczeń w językach obcych wybranych artykułów zainteresował wiele zagranicznych ośrodków informacyjnych i w ten sposób czasopismo zostało włączone do światowej informacji naukowo-technicznej. Już w tym okresie „Przemysł Drzewny” docierał do 17 krajów europejskich i pozaeuropejskich (...)

W wyniku szybkiego wzrostu produkcji przemysłu drzewnego zaszła potrzeba spojrzenia na przebyta drogę i nowe ukierunkowania dalszego rozwoju. W tym zakresie redakcja przedstawiała publikacje w różnych formach. Zorganizowano ankietowe wypowiedzi czytelników na temat rozwoju przemysłu drzewnego i jego branż. Opracowano osobne „wkładki” do rozwoju przemysłu podległego Zjednoczeniu Przemysłu Meblarskiego, Krajowemu Związkowi Spółdzielni Meblarskich, Zjednoczeniu Płyt, Sklejek i Zapalek, Zjednoczeniu Przemysłu Tartaczno i Wyrobów Drzewnych, z okazji 40-lecia CHZ-Paged z zakresu rozwoju handlu zagranicznego materiałami i wyrobami drzewnymi (...)

Ponadto w normalnych numerach zamieszczono artykuły o historii rozwoju niektórych zakładów. Rozszerzającym materiałem, pozwalającym na ocenę rozwoju branż, były artykuły przedstawiające europejskie prognozy zapotrzebowania i produkcji materiałów drzewnych do 2000 roku oraz artykuły o nieprawidłowościach w zakresie integracji las — przemysł.

W latach 70 redakcja uzyskała wiele artykułów autorów zagranicznych, rozszerzające poglądy na rozwój przemysłu drzewnego w Polsce. O postępie technicznym w przemyśle drzewnym informowały czytelników liczne artykuły i sprawozdania z targów i wystaw międzynarodowych i krajowych oraz stale rozszerzany dział wiadomości ze świata. Znacznie zwiększył się udział autorów z przemysłu i z zaplecza badawczo-rozwojowego, którzy swoimi artykułami pomagali we wdrażaniu postępowych technologii. Do popularyzacji zakładowych osiągnięć z postępu technicznego wprowadzono ostatnio dział — racjonalizacja — w którym przedstawiane są sylwetki ludzi twórczej myśli technicznej z przedsiębiorstw.

Do stale przekazywanych informacji w czasopiśmie należą wiadomości z prac Komisji Sejmowej Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, ze zjazdów PZPR oraz uchwały Biura Politycznego dotyczące leśnictwa i przemysłu drzewnego, kongresów techników polskich i walnych zjazdów SITLiD. Stałą rubrykę w czasopiśmie stanowiły również informacje z życia Stowarzyszenia, którego organem jest „Przemysł Drzewny” (...)

Z tej syntetycznej charakterystyki wynika, że zespół redakcyjny ukierunkowywał treść czasopisma w całym 30-leciu swej działalności w zależności od etapów rozwoju przemysłu i zmiennych potrzeb gospodarki narodowej oraz zadań branż przemysłu drzewnego, spełniając rolę inspiratora postępu techniczno-organizacyjnego i współtwórcy rozwoju tego przemysłu (...)

Na podkreślenie zasługuje stabilność zespołu redakcyjnego, który przez długie trudne lata, aktywnie działając stawał się twórcą fachowej pracy technicznej niemal w tym samym składzie. Zmiany w zespole redakcyjnym dokonują się harmonijnie, a zasadą działania jest praca zespołowa (...)

Życzymy miłemu Jubilatowi dalszego harmonijnego rozwoju i osiągnięcia wieku „Sylwana”.

Opracowała

Maria Szajewska-Urbaniec